

РЕШЕНИЕ

№ 4031

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **3348** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба Х. Й. С., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], , [жилищен адрес]., чрез адв. Т. В., срещу Разпореждане № 22628 от 23.01.2019 г., на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, потвърдено с Решение № 1040-21-70/28.02.2019 г. на Директора на ТД на НОИ-С.-град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 5101-21-971-10/14.02.2019 г. като неоснователна и е потвърдено Разпореждане № 22628 от 23.01.2019 г., на длъжностно лице по чл.60, ал.1 от КСО, с което е прието, че декларираната от Х. Й. С. злополука, не е трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на акта, като постановен в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Искане се от съда отмяна на постановеното решение като незаконосъобразно и неправилно.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. В., която поддържа жалбата. Представя писмени бележки и претендира сторените по делото разноски, като представя списък.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява от юрк. Б., която моли съда да постанови решение, с което да отхвърлите жалбата, като неоснователна, необоснована и недоказана и потвърди Решение № 1040-21-70/28.02.2019 г. на

Директора на ТП на НОИ С.-град, като правилно и законосъобразно, постановено при спазване на материалните разпоредби на социалното осигуряване. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], редовно призована, не се явява, не се представлява.

СГП-редовно уведомена-не взема становище.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С декларация за трудова злополука с вх. № 971 от 15.10.2018 г. Х. Й. С. е декларирал пред ТП на НОИ- С.-град за злополука, станала с него. Съгласно чл. 59 от КСО по постъпилата декларация в ТП на НОИ С.-град е открито досие за трудова злополука № 22628. На основание чл.58, ал.1 от КСО и чл.7, ал.1 от НУРРОТЗ ал.2 ТП на НОИ – С. град е извършило разследване на злополуката, тъй като тя попада в задължително нормативно определените случаи. На основание чл. 58, ал. 6 от КСО резултатите от разследването са оформени в протокол №1/10.01.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката от представители на ТП на НОИ-С. град, ДИТ-гр.С. и [фирма], който е в типизирана форма, подписан от членовете на комисията.

Съобразно данните от представените доказателства безспорно се установява, че Х. С. е работил по трудов договор № 1518/08.05.2018 г. в [фирма] на длъжност „охранител“ и към деня на инцидента е бил лице, осигурено за всички осигурени социални рискове съгласно чл.4 ал.1, т.1 от КСО (в т.ч. и трудова злополука).

От съставения протокол №1/10.01.2019 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката и събраните писменни доказателства е видно, че на 11.08.2018 г. около 4.30 ч. при придвижване към химическата тоалетна Х. С. е залитнал и паднал от метър и половина височина на междуетажна площадка, в резултат на което съгласно представената епикриза ИЗ №29675/2018 г. от УМБАЛ СМ „Н.И. Пирогов” – ЕАД е получил „херния дискалис С6-С7 травматика, компресио медуле спиналис, Хематома епидурале регио С6-С7” и окончателната диагнозата по болничния лист за временна неработоспособност: „междупрешлена дискова стеноза на спиналния канал”.

От показанията на СВ- Н., се установява, че същият, като свидетел, работил в МВР, на процесната дата е бил извикан на местопроизшествието, на строеж на [улица], като на мястото е имало паднал човек, в „нещо като шахта“, като заедно с колегата си го изкарали от там, при което е пристигнала и линейката. Другият СВ- И. К.- не помни случая, като и при предявяване на докладна записка от 10.08.2018г., за която предходния свидетел удостоверява, че е подписал, посочва, че нито един от подписите не е негов и счита, че не е бил свидетел по конкретния случай, в качеството си на работещ в МВР.

Като доказателства по делото са приети административната преписка и всички представени от страните документи в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, предвид датата на връчване на обжалваното решение, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 118, ал. 1 КСО и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК, като е спазено изискването за оспорване по административен ред. Разгледана по

същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК, приложим на основание чл. 118, ал. 2 КСО, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила, дали актът е издаден при спазване на установената в закона форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-70/28.02.2019 г. на Директора на ТД на НОИ-С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № 22628 от 23.01.2019 г., с което длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО не е приело за трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО претърпяната от Х. Й. С. злополука, не е трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО - директорът на съответното ТП на НОИ е компетентен да се произнесе по жалбата срещу разпореждане за признаване или непризнаване на злополуката за трудова.

Няма спор между страните по следните факти - към 11.08.2018 г. Х. С. е работил по трудов договор на длъжност „охранител“, в [фирма].

Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично (причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма) или нетравматично (болест - § 1, т. 36 ДР на 33). Съществените белези на злополуката е, че тя представлява внезапно - непредвидено и спонтанно - увреждане на здравето, което е резултат (последица) на външно или вътрешно (болестно) въздействие върху човешкото тяло или организъм.

Трудовата злополука като осигурен социален риск е легално определена в чл. 55, ал. 1 от КСО и представлява всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. За да бъде приета злополуката за трудова е необходимо едновременно наличие на няколко предпоставки - внезапно увреждане на здравето - внезапно, външно неочаквано и непредвидимо еднократно и пряко въздействие върху човешкия организъм, което накърнява телесната цялост и нарушава нормалното функциониране на органите на човешкото тяло, злополуката да е станала с осигурено лице, функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане на здравето - това е връзката на увреждането с обичайните обстоятелства и условия, при които протича изпълнението на трудовата функция по трудовото правоотношение с работодателя, неблагоприятен резултат от увреждането - неработоспособност или смърт и причинна връзка - неблагоприятният резултат (неработоспособността, респективно смъртта) да бъде пряко следствие от внезапното увреждане на здравето, а не на други обстоятелства, както и при нетравматични увреждания внезапното увреждане на здравето да е настъпило в резултат от извършваната работа.

Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата, законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице.

В процесния случай е безспорно, че е налице увреждане на здравето, видно и от представената медицинска документация. Спорният по делото въпрос касае наличието на задължителната предпоставката от фактическия състав на чл. 55, ал. 1 от КСО - увреждането да е станало през време и във връзка с извършваната работа или по повод на извършваната работа, или при извършване на всяка друга работа в интерес на предприятието.

От представената от [фирма] отчетна форма през м. август 2018 г. Х. С. не е бил по график на работа на 11.08.2018 г. /деня на злополуката/. Съдът счита, че предоставения график съставлява частен свидетелстващ документ и се ползва с формална доказателствена сила единствено относно факта на писменото изявление и неговото авторство. Съгласно разпоредбата на чл. 180 от ГПК частните документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство само за това, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица, а не и за верността на фактите, съдържащи се в тези изявления. За разлика от официалния документ, частният документ, независимо дали е диспозитивен или свидетелстващ, не се ползва с достоверност на датата и мястото на съставянето си. Съгласно чл. 181 ГПК обаче, частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по безсъмнен начин предхождащото го съставяне на документа. Съдът сам, по вътрешно убеждение и при съпоставка с останалите доказателства по делото преценява каква вяра да даде на документа.

При липса на подкрепящи достоверността на съдържанието му с други документи относими за посоченото в него като заповеди за отпуски или ведомости за заплати, от които би могло да се извлече информация и да се съпоставят данните за присъствие/отсъствие от работа и доколкото същият не е удостоверен с дата, номер, последователност от страници на номерована и прошнурована книга за присъствените дни-явявания или неявявания, не би могло да се приеме, че същият е автентичен документ, неподлежащ на манипулация. В този смисъл и с оглед на събраните доказателства по делото в тяхната съвкупност и взаимовръзка, липсват основания да се приеме, че Х. С. на 10.08.2018 г. не е бил нощна смяна.

Освен това, по делото са приобщени обясненията дадени от В. И. З., който заявява, че е бил на работа на обект „В.“ 119 на 10.08.2018 г. от 19:00 ч. до 07:00 ч. на 11.08.2018 г. и е бил сменен от Б. С. Я.. И двамата служители декларират, че по време на дежурството никой не е идвал на обекта и не са били констатирани нарушения. Съдът не кредитира тези обяснения и показанията на същите лица в частта им, в която се сочи, че дежурството им е преминало спокойно, без да са били констатирани нарушения. Житейски нелогично е, служителят да твърди, че смяната му е преминала без никакви проблеми и да не отбележи факта, че на място са пристигнали служители на Об-то РУ-СДВР и екип на Спешна медицинска помощ.

С оглед на противоречията в писмените и гласни доказателства съдът приема, че е налице опит да се прикрие станалата по време на работа в дружеството злополука. В същия ден Х. С. е бил на работа, като следва да се кредитира неговото твърдение, изложено пред ТП на НОИ, че на 11.08.2018 г. около 4.30 ч. при придвижване към химическата тоалетна е залитнал и паднал от метър и половина височина на междуетажна площадка, в резултат на което съгласно представената епикриза ИЗ

№29675/2018 г. от УМБАЛ СМ „Н.И. Пирогов” – ЕАД е получил „херния дискалис С6-С7 травматика, компресио медуле спиналис, хематома епидурале регио С6-С7” и окончателната диагноза по болничния лист за временна неработоспособност: „междупрешлена дискова стеноза на спиналния канал”.

Въз основа на съвкупната преценка на приетите по делото доказателства настоящият съдебен състав приема, че на 11.08.2018 г. е било налице внезапно увреждане на здравето на Х. С., по време на работа и при изпълнение на трудовите ѝ задължения, което представлява трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО. В този смисъл незаконосъобразно длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело, че претърпяната злополука не се приема за трудова, тъй като не са установява елементите чл. 55, ал. 1 от КСО. След като в протокола за разследването не е могло да се установи дали С. е бил на работа през този ден /доколкото това е единствения спорен въпрос/, е следвало да се съберат още доказателства по отношение на изясняването му.

Трудовият характер на дадена злополука е обективно състояние, което е налице, когато са изпълнени всички елементи от фактическия състав на нормата на чл. 55, ал. 1 от КСО. Когато са налице всички елементи от състава на трудовата злополука, такава не е налице само в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си – аргумент от чл. 55, ал. 3 вр. ал. 1 и ал. 2 от КСО. Всеки един от тези елементи може да се доказва и в хода на административното производство, и в хода на съдебното производство, с допустимите доказателствени средства по АПК и специалните КСО и приложимите подзаконови актове. В случая се установи съставът на чл. 55, ал. 1 от КСО и Директорът на НОИ - ТП С. град неправилно е приел, че не е налице трудова злополука.

Ето защо оспореният административен акт и потвърденото с него разпореждане следва да бъдат отменени. Предвид изричната компетентност на органите на НОИ да се произнесат с разпореждане относно признаването или непризнаването на злополуката за трудова, то делото следва да бъде върнато като преписка на ТП на НОИ – С. за ново произнасяне, при съобразяване на дадените с настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При посочения изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 АПК и чл. 78, ал. 8 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК, на жалбоподателя се дължат сторените в производството разноси, които се констатираха в размер на 100 лева – държавна такса за призоваване на свидетели, 10 лева – държавна такса и 25 лв. за съдебно удостоверение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 63 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № 22628 от 23.01.2019 г., потвърдено с Решение № 1040-21-70/28.02.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, по силата на което злополуката, претърпяна от Х. Й. С., не е приета за трудова злополука.

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган- за произнасяне по декларирана от Х. Й. С. трудова злополука по чл. 55, ал. 1 от КСО с вх. № 971 от 15.10.2018 г., претърпяна на 11.08.2018 г. от Х. Й. С., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, съгласно мотивите на това

решение.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт, тп-С. град, да заплати на ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], , [жилищен адрес]., сумата от 135 /сто тридесет и пет/ лева, представляваща сторените в производството разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: